

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

792

Szerző:

Cím: *A Nemzeti Színház fölépítése*

Forrás: *Pesti Hírlap*

Bp.

(Hely)

1923. 1. 6.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely: *Nemzeti Színház*

Idő: *'1923'*

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX

A Nemzeti Színház fölépítése.

A Pesti Hírlap által rendezett anketben a Nemzeti színház fölépítése mellett irodalmunk és művészetünk egyre több jelese nyilatkozik s így Zsolt kezdeményezése kezd tétő érne. Ma a „8 Órai Ujság”-ban Szász Károly, a képviselőház volt elnöke s a kiváló író ir jelentős cikket a terv mellett. Itt pedig a Nemzeti Színház két előkelő tagjának nyilatkozatát közöljük:

Gál Gyula :

A Nemzeti Színház oktalan lebontását nálamnál nagyobb fájdalommal kevesen nézhették; azért természetes, hogy annak mielőbbi újraépítése legfőbb vágyam teljesülését képeznék, mert jelen otthonunk semmi tekintetben sem felel meg egy magyarságbrendű drámai színház céljainak.

A Népszínházat pedig eredeti rendeltetésének visszaadni, minden egyéb kulturális és szociális érdektől eltekintve, már azért is óhajtom, mert szerény nézetem szerint hosszú idő óta nem volt a magyar színészet férfi és női ágon oly gazdag zamatos magyar népies tehetségekben, mint épen most és félt, ha ezek a talentumok idejében nem jutnak a maguk speciális levegőjükhöz, más színházak szellem- és munkakörében egyéniségükkel teljesen ellentétes szerepekben el fognak romlani.

Ha tehát ezen a bajon idejében segítünk, ma még el sem képzelhető művészi gyönyörökben lehet majd részünk, amivel az elhanyagolt magyar népdráma is egyszerre föl fog virágozni amelyre nemzetpolitikai szempontból égető szükségünk van.

Bakó László :

A Pesti Hírlapnak az új Nemzeti Színház fölépítése és a Népszínház föltámasztása érdekében megindított mozgalma minden magyar ember lelkében, akinek t. i. a magyar nemzeti kultúra szent, rokonszenves visszhangra talált.

Hogy aztán ez a nagy és mélyenjáró fontossággal bíró cél miként lehetne megvalósítható, ez már kemény dió. Finanziális kérdésekben kevés a jártasságom. Annyit mindenesetre tudok, hogy erre a célra a mostani lerongyolódottságunk és valutáris eltolódottságunk idején jó pár milliárdra volna

szükségünk. Honnan teremtsünk elő azonban ilyen horribilis összeget? A koldussá lett magyar állam a szörnyű anyagi terhet egymaga nem viselheti. Nem volna tehát más megoldás, mint a magyarság nemzeti lelkesedésére és aldozatkészségére appellálnunk. De hol van ma a nemzet? ... A szegény középosztály — készségesen vállalná a téglá és malter talicskázást is, de pénzt hogy várjunk az árváktól? A főúri és főpapi társadalom is megtenné, amit tud, de az ő nemes jószándékuk is korlátozott a kegyetlen trianoni végzés következtében. A nemzet tulajdonképeni testét alkotó gazdatársadalom pedig — tiszteletreméltó kivételeken kívül — sajnos még nem kapcsolódott annyira a magyar nemzeti kultúra vérkeringésébe, hogy bizni mernék egy gyűjtés anyagi sikerében. A kereskedelem és ipar kezében a nemzetverum a pénz.

Ha azok, akiknek tulajdonában halmozódtak föl a milliárdok, le tudnának mondani az ádáz harcra, mely bizonyos világnézeti álláspontok érdekében dul s egy szép reggelen arra ébrednénk, hogy megtalálták magyar lelkiismeretüket, könnyebben néznénk szembe az ilyen nehéz kérdésekkel. Szívből óhajtom, hogy a Pesti Hírlap nemes lelkesedéssel megindított akciója az én pesszimista álláspontomat minden vonatkozásában meghazudtolja.

Az ügyhöz még egy rövid hozzáfűzni való van és ez a legfontosabb.

A Népszínház föltámasztása és ezzel kapcsolatban az új Nemzeti Színház fölépítése valóban szükséges. De csak abban az esetben, ha ez által a komoly nemzet- és népnevelés nyer erkölcsi tekintetben kifogásolhatatlan templomot. Hogy esetleg a ledér muza kelleitén felül még egy újabb üzlethelyiséggel szaporodjék, arra nemzeti kulturánknak szüksége nincsen.

rosi háziyomda 1923